

Έρη Ναθαναήλ

Έκθεση Γ' Λυκείου

Όλη η επανάληψη σε ένα κείμενο

Εφ' όλης της ύλης εξάσκηση
στην εξεταζόμενη θεωρία

Η Έρη Ναθαναήλ είναι φιλόλογος, απόφοιτη του τμήματος Φιλολογίας, με κατεύθυνση Κλασικής Φιλολογίας, της Φιλοσοφικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ). Από το 1999 εργάζεται στην ιδιωτική και φροντιστηριακή εκπαίδευση. Ζει στην Αθήνα.

Έρη Ναθαναήλ

Έκθεση Γ' Λυκείου

Όλη η επανάληψη σε ένα κείμενο

Έρη Ναθαναήλ, «Έκθεση Γ' Λυκείου / Όλη η επανάληψη σε ένα κείμενο»

Απρίλιος 2017

© schooltime.gr για την παρούσα έκδοση

© Έρη Ναθαναήλ

Εκδοτική επιμέλεια - Σελιδοποίηση: Γιώργος Β. Σκάθαρος

Σχεδιασμός εξωφύλλου: Εκδόσεις schooltime.gr

Εκδόσεις schooltime.gr, Σειρά «Εκπαίδευση»

Τηλ.: 6977554086

Ηλεκτρονική επικοινωνία: info@schooltime.gr, publications@schooltime.gr

website: www.schooltime.gr

Με τη σύμφωνη γνώμη του Εκδότη και του Συγγραφέα, το παρόν έργο διατίθεται στο κοινό δωρεάν σε μορφή ψηφιακού βιβλίου (pdf) αποκλειστικά μέσω του δικτυακού τόπου schooltime.gr.

Επιτρέπεται η αναπαραγωγή του έργου – ολική, μερική ή περιληπτική – η διανομή και η παρουσίασή του στο κοινό κατόπιν έγγραφης άδειας του Εκδότη και υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις: Αναφορά των δημιουργών - πηγής προέλευσης, μη εμπορική χρήση, όχι παράγωγα έργα.

ΕΚΘΕΣΗ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΟΛΗ Η ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΣΕ ΕΝΑ ΚΕΙΜΕΝΟ

ΕΦ' ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΥΛΗΣ ΕΞΑΣΚΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΗ ΘΕΩΡΙΑ

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΦΟΡΑΜΕ ΜΑΣΚΕΣ;

Ο μεγάλος ψυχαναλυτής Άντλερ είχε πει: «άλλο είμαστε, άλλο νομίζουμε ότι είμαστε, άλλο φαινόμαστε και άλλο νομίζουμε ότι φαινόμαστε». Αναφερόταν στη διάσταση μεταξύ του «είναι» και του «φαίνεσθαι» και στη διαφορά αντίληψης του εαυτού μας από εμάς τους ίδιους και από τους άλλους. Η διαφορά μεταξύ αυτού που πράγματι κατά βάθος είμαστε και αυτού που φαινόμαστε σχετίζεται με αυτό που αφήνουμε να φανεί από τον εαυτό μας. Γιατί δεν είμαστε πάντα ο εαυτός μας; Αυτό σημαίνει ότι υποκρινόμαστε; Ή μήπως απλά προσαρμοζόμαστε στις περιστάσεις; Και τι είδους προσαρμογή είναι αυτή; Με πρόθεση δόλια ή ανθρώπινη; Είναι προσαρμογή μικρή, που δεν αποκρύπτει το πραγματικό μας πρόσωπο, οπότε φοράμε προσωπίο;

Η κοινωνική προσαρμογή ως (αυτο)ρύθμιση του εαυτού μας στις περιστάσεις είναι αναγκαία, συνήθης, διαχρονική τροποποίηση της συμπεριφοράς μας στο διαφορετικό περιβάλλον. Δηλαδή, ρυθμίζουμε τη συμπεριφορά μας, την ένδυσή μας, την ομιλία μας, **ώστε** να μην προκαλούμε ιδιαίτερη ενόχληση και απόρριψη στο περιβάλλον μας. Παραδείγματος χάρη, αλλιώς ντυνόμαστε και φερόμαστε σε έναν κύκλο αγνώστων και αλλιώς σε οικείους. Από μια άποψη, είναι μια περικοπή του αυθορμητισμού και της άκρατης ειλικρίνειας, που όμως πρέπει να εννοείται επιβεβλημένη έσωθεν και όχι άνωθεν ούτε έξωθεν. **Δηλαδή**, είναι η εκούσια προσαρμογή, που δεν είναι ιδιαίτερα μεγάλη και **γι' αυτό** δεν προδίδει τον αληθινό εαυτό μας. Από μια άλλη άποψη, είναι η διάσταση μεταξύ αυτού που κατά βάθος είμαστε και αυτού που φαινόμαστε ότι είμαστε, χωρίς, **ωστόσο** αυτό να σημαίνει ότι κρύβουμε τον εαυτό μας σκοπίμως, **αλλά** ότι αποκαλύπτουμε εκείνες τις πτυχές που εξομαλύνουν την επικοινωνία **ή** τη συνεργασία **ή** συνύπαρξη με τους άλλους. **Λόγου χάρη**, δεν θα εκφράσουμε την οξεία κριτική μας, μολονότι το επιθυμούμε, σε έναν άνθρωπο που είναι συντετριμμένος από μια αποτυχία του, ακόμα κι αν αυτή την κριτική την έχουμε στο μυαλό μας, όταν τον παρηγορούμε. Η αυτορρύθμιση της συμπεριφοράς είναι **λοιπόν** μια έκφραση της αρετής της προσαρμοστικότητας, αναγκαίας σε κάθε εποχή και σε πολλές περιστάσεις.

Η υγιής προσαρμοστικότητα δεν ταυτίζεται απλά, αλλά μοιάζει με το νοσηρό κοινωνικό κομφορμισμό. Ο κοινωνικός κομφορμισμός είναι η πλήρης αφομοίωση κι όχι η απλή προσαρμογή του ατόμου, από την ομάδα που τον περιβάλλει. Έτσι μπορεί κάποιος να εντοπίσει τις διαφορές τους. Όταν ο προσαρμοστικός διαφωνεί σε ένα θέμα με την κοινή γνώμη, ίσως να διστάσει να εκφράσει άμεσα και έντονα τη διαφωνία του, που σίγουρα αργότερα θα εκφράσει. **Αντιθέτως**, όταν ο κοινωνικά κομφορμιστής διαφωνεί με την

κοινή γνώμη, **είτε** θα παριστάνει ότι συμφωνεί **είτε** θα αλλάξει γνώμη, αδυνατώντας να αντέξει στην ιδέα ότι αποτελεί μειονότητα. Ο υπερπροσαρμοστικός, θύμα του κοινωνικού κομφορμισμού, αργεί να πάρει θέση στα ανακλύπτοντα προβλήματα αναμένοντας να «αναγνώσει» την κοινώς αποδεκτή θέση. **Από την άλλη**, ο προσαρμοστικός θα εκφράσει με παρηφία τη γνώμη του, αλλά δεν θα μείνει σε αυτήν, όταν η πειθώ το επιβάλλει, παρά θα αναδείξει την αρετή της διαλλακτικότητας. **Εξάλλου**, και εξωτερικά δύναται να διακριθούν, καθώς ο τρόπος ένδυσης του απλώς προσαρμοστικού θα έχει τη σφραγίδα της προσωπικότητάς του, **μολονότι** θα διαφοροποιείται ανάλογα με τις περιστάσεις, **ενώ** του κομφορμιστή θα έχει τη σφραγίδα της μόδας και θα μοιάζει με τη «στολή της καθημερινότητας».

Μια άλλη μορφή κοινωνικού κομφορμισμού θα διαπιστώσουμε σε ανθρώπους που σκόπιμα «φοράνε μάσκες» κοινής αποδοχής. Είναι οι συνειδητά υποκριτές. Γιατί και όσοι είναι κομφορμιστές στην ουσία υποκρίνονται, καθώς δεν αφήνουν να φανεί ο αληθινός εαυτός τους. Όμως, ο πιο υποκριτής είναι αυτός που σκόπιμα κρύβει τον αληθινό του εαυτό, για να είναι αρεστός. Μπορεί να έχει τη δική του γνώμη, αλλά δεν την φανερώνει, ώστε να κερδίσει τη συμπάθεια των άλλων, η οποία του είναι χρήσιμη για τις επιδιώξεις του. Συνήθης περίπτωση κοινωνικά υποκριτών αποτελούν-δυστυχώς- οι πολιτικοί, οι καλλιτέχνες και γενικά όσοι έχουν ανάγκη την κοινή γνώμη, για να προωθήσουν τα σχέδιά τους. Έτσι, πολλοί πολιτικοί θα παρουσιάσουν τη λαϊκά αποδεκτή εικόνα που θα συνδυάζει τον καλό οικογενειάρχη, το θρησκευόμενο, το μεγάλο πατριώτη και γενικά θα σερβίρουν στην κοινή γνώμη ό,τι εκείνη επιθυμεί. **Μάλιστα** προς τούτο συμβουλευόνται ειδικούς, τους λεγόμενους «image makers», ελληνιστί «διαμορφωτές προσωπικής εικόνας»! Το χειρότερο είναι ότι οι θέσεις που λαμβάνουν για καίρια πολιτικά θέματα είναι εκείνες που η κοινή γνώμη επιθυμεί, ακόμη κι αν εκείνη αγνοεί ότι με τέτοιες θέσεις πρόσκαιρά ικανοποιείται αλλά μακροπρόθεσμα βλάπτεται. Στην περίπτωση αυτής της υποταγής του πολιτικού στην κοινή γνώμη μιλάμε για λαϊκισμό, που δεν είναι μόνο μια μορφή υποκρισίας **αλλά και** κάτι χειρότερο, μια μορφή δημαγωγίας κι εξαπάτησης του λαού σε σοβαρά θέματα.

Είναι φανερό από τα προαναφερόμενα πως ο κοινωνικός κομφορμισμός και η χρήση προσωπείων δεν είναι σπάνιο φαινόμενο και γι' αυτό πρέπει να το αντιμετωπίσουμε. Για το σκοπό αυτό καλό θα είναι να εντοπίσουμε τι προξενεί το πρόβλημα αυτό. Και θα ήταν αφελές να είμαστε μονομερείς, στην αιτιολόγηση τόσο διαδεδομένων, των «διδύμων» φαινομένων του κοινωνικού κομφορμισμού και της χρήσης προσωπείων.

Ως προς το πρώτο, που είναι λίγο πιο «αθώο», προφανώς προκαλείται από το χαμηλό αυτοσυναίσθημα, την έλλειψη αυτοπεποίθησης ορισμένων, που σε συνδυασμό με το φόβο της κοινωνικής απόρριψης, τους οδηγούν στο να είναι ιδιαίτερα ευπροσάρμοστοι γνώμης σε κάθε απαίτηση της γνώμης του περιβάλλοντός τους. Τούτο, μάλιστα επιτείνεται αν αυτό το κοινωνικό περιβάλλον είναι μη ανεκτικό, αυστηρό και υπερβολικά συντηρητικό. Άλλες φορές πάλι δεν είναι η ψυχολογική αδυναμία αλλά η πνευματική φτώχεια που

οδηγεί στον κομφορμισμό. Υπάρχουν άνθρωποι που δεν έχουν τα πνευματικά εφόδια να διαμορφώσουν μια δική τους, οπότε συμφωνούν είτε με τον τελευταίο προλαλήσαντα είτε με τους πολλούς καθώς αφελώς ταυτίζουν την πλειοψηφία γνώμη με την ορθή.

Πιο δυσδιάκριτα είναι τα αίτια που ευνοούν τη χρήση προσωπείων. Η υποκρισία ορισμένων είναι συνειδητή απόφαση και μάλιστα καλά υπολογισμένη, προκειμένου να κατακτήσουν την πολυπόθητη αποδοχή του κοινωνικού τους περιβάλλοντος. Όσο μάλιστα, πιο ευρύ και ανομοιογενές είναι αυτό, τόσο πιο μαζικά αποδεκτή εικόνα προωθούν για τον εαυτό τους. Είναι οι άνθρωποι που ξεπουλούν την αυθεντικότητά τους, τη συνείδησή τους δηλαδή, για να πετύχουν οφέλη λησμονώντας ότι εκχωρούν την πιο σημαντική ελευθερία τους και ότι λησμονούν ότι «ο κλέφτης και ο ψεύτης τον έναν χρόνο χαίρονται»...

Ακόμη και ο Χριστός αναρωτήθηκε: «Τίνα με λέγουσιν άνθρωποι είναι;» («Τι λένε οι άνθρωποι ότι είμαι;»). Είναι ανάγκη, όμως, να ξεχωρίζουμε την απλή απορία για την εικόνα μας στους άλλους, η γνώση της οποίας συμβάλλει στην αυτογνωσία μας, από την αγωνία, ώστε αυτή η εικόνα να είναι αρεστή. Εάν δεν το κατορθώσουμε θα πέσουμε στην παγίδα του κοινωνικού κομφορμισμού ή, ακόμη χειρότερα, της κοινωνικής υποκρισίας με συνέπειες τόσο στην ατομική μας ψυχική υγεία αλλά και στην κοινωνία την οποία-συνειδητά ή μη- θα παραπλανούμε.

(Κείμενο Θ. Κοσμόπουλου, ελαφρώς διασκευασμένο)

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ:

- 1. Στην πρώτη παράγραφο του κειμένου ο συγγραφέας χρησιμοποιεί ως τρόπο πειθούς την επίκληση στην αυθεντία. Να αιτιολογήσετε τη χρήση του αναφέροντας ποιο σκοπό εξυπηρετεί η χρήση αυτή.**
- 2. Να εντοπίσετε τους τρόπους πειθούς και τα μέσα πειθούς σε όλο το κείμενο.**
- 3. Με ποια συλλογιστική πορεία (επαγωγική- παραγωγική) αναπτύσσει τη σκέψη του ο συγγραφέας στη δεύτερη παράγραφο του κειμένου; Να αιτιολογήσετε την απάντησή σας.**
- 4. α) Βρείτε το επιχείρημα που υπάρχει στην 2^η παράγραφο του κειμένου. Να σχηματίσετε το συλλογισμό που υπάρχει στην παράγραφο με τη μορφή: Προκείμενες-συμπέρασμα (ως τύπο της Λογικής).**

β) Να βρείτε τα τεκμήρια που χρησιμοποιούνται.

γ) Να αξιολογήσετε το επιχείρημα αυτό.

δ) Να βρεθούν τα δομικά μέρη της παραγράφου αυτής.

ε) Να τεκμηριώσετε έναν τρόπο ανάπτυξης της παραγράφου.

5. «Η υγιής προσαρμοστικότητα ...«στολή της καθημερινότητας»:

α) Ποια είναι η δομή της παραπάνω παραγράφου;

β) Να αναφέρετε έναν τρόπο με τον οποίο οργανώνεται ο λόγος στην παράγραφο αυτή και να αιτιολογήσετε την απάντησή σας.

6. «Μια άλλη μορφή κοινωνικού κομφορμισμού ...σε σοβαρά θέματα»:

Να αξιολογήσετε το επιχείρημα ως προς την εγκυρότητα, την αλήθεια και την ορθότητά του.

7. «Πιο δυσδιάκριτα είναι ...ο ψεύτης τον έναν χρόνο χαίρονται»:

Να φτιάξετε το διάγραμμα της παραγράφου αυτής.

8. Ποια είναι η συλλογιστική πορεία του παραπάνω κειμένου; Να αιτιολογήσετε την απάντησή σας.

9. Να βρείτε και να τεκμηριώσετε με τρία παραδείγματα το είδος στο οποίο ανήκει το παραπάνω κείμενο και να διακρίνετε τα δομικά του μέρη.

- 10. Για καθεμιά παράγραφο του κειμένου να γράψετε έναν πλαγιότιτλο.**
- 11. Να φτιάξετε το διάγραμμα του παραπάνω κειμένου.**
- 12. Να επισημάνετε τρία χαρακτηριστικά γνωρίσματα επιστημονικού λόγου στο κείμενο που σας δίνεται.**
- 13. Να γράψετε τρεις όρους ειδικού λεξιλογίου που περιέχονται στο κείμενο αυτό.**
- 14. Να βρείτε μέσα στο κείμενο τέσσερα παραδείγματα μεταφορικής χρήσης του λόγου/ μεταφορικής λειτουργίας της γλώσσας.**
- 15. Να αναφέρετε το είδος των αναφορικών προτάσεων στις παρακάτω περιόδους και να εξηγήσετε αν πρόκειται για προσδιοριστικές ή παραθετικές.**
- Η διαφορά μεταξύ αυτού που πράγματι κατά βάθος είμαστε και αυτού που φαινόμαστε σχετίζεται με αυτό που αφήνουμε να φανεί από τον εαυτό μας
 - Είναι προσαρμογή μικρή, που δεν αποκρύπτει το πραγματικό μας πρόσωπο; οπότε φοράμε προσωπίο;
- 16. Στις παρακάτω φράσεις**
- α) Να αναγνωρίσετε το είδος της σύνταξης (ενεργητικής ή παθητικής) και το σκοπό της χρήσης τους,**
- β) να μετατρέψετε την καθεμιά στην αντίθετή της, όπου είναι εφικτό.**
- γ) Για ποιους λόγους απουσιάζει το ποιητικό αίτιο στην παθητική σύνταξη που χρησιμοποιείται σε μια από τις περιόδους αυτές;**
- Δηλαδή, ρυθμίζουμε τη συμπεριφορά μας, την ένδυσή μας, την ομιλία μας, ώστε να μην προκαλούμε ιδιαίτερη ενόχληση και απόρριψη στο περιβάλλον μας.
 - Είναι προσαρμογή μικρή, που δεν αποκρύπτει το πραγματικό μας πρόσωπο;

- Από την άλλη, ο προσαρμοστικός θα εκφράσει με παρρησία τη γνώμη του, αλλά δεν θα μείνει σε αυτήν, όταν η πειθώ το επιβάλλει, παρά θα αναδείξει την αρετή της διαλλακτικότητας.
- Εξάλλου, και εξωτερικά δύναται να διακριθούν...
- Για το σκοπό αυτό καλό θα είναι να εντοπίσουμε τι προξενεί το πρόβλημα αυτό.

17. Να αντικαταστήσετε τις παρακάτω λόγιες λέξεις/φράσεις από αντίστοιχες λαϊκές.

- «είναι» και του «φαίνεσθαι»
- έσωθεν και όχι άνωθεν ούτε έξωθεν
- ελληνιστί

18. Ποια νοηματική σχέση εκφράζουν οι παρακάτω διαρθρωτικές λέξεις;

Δηλαδή, γι' αυτό ωστόσο, αλλά ή, λόγου χάρη, λοιπόν, αντιθέτως, είτε...είτε, από την άλλη, εξάλλου, μολονότι, ενώ, μάλιστα, αλλά και.

19. Να αντικαταστήσετε τις διαρθρωτικές λέξεις-εκφράσεις με άλλες (λέξεις-εκφράσεις) που να διατηρούν τη συνοχή του κειμένου (ίδιο είδος συνοχής):

Δηλαδή, λόγου χάρη, μολονότι, γι' αυτό.

20. Να εντοπίσετε όλα τα είδη της αντιθετικής συνοχής μεταξύ των περιόδων και προτάσεων του αποσπάσματος, επισημαίνοντας παράλληλα αν πρόκειται για παρατακτική ή υποτακτική σύνδεση:

- «Δηλαδή, είναι η εκούσια προσαρμογή, που δεν είναι ιδιαίτερα μεγάλη και γι' αυτό δεν προδίδει τον αληθινό εαυτό μας. Από μια άλλη άποψη, είναι η διάσταση μεταξύ αυτού που κατά βάθος είμαστε και αυτού που φαινόμαστε ότι είμαστε, χωρίς, ωστόσο αυτό να σημαίνει ότι κρύβουμε τον εαυτό μας σκοπίμως, αλλά ότι αποκαλύπτουμε εκείνες τις πτυχές που εξομαλύνουν την επικοινωνία ή τη συνεργασία ή συνύπαρξη με τους άλλους. Λόγου χάρη, δεν θα εκφράσουμε την οξεία κριτική μας, μολονότι το επιθυμούμε, σε έναν άνθρωπο που είναι συντετριμμένος από μια αποτυχία του, ακόμα κι αν αυτή την κριτική την έχουμε στο μυαλό μας, όταν τον παρηγορούμε. Η αυτορρύθμιση της συμπεριφοράς είναι λοιπόν, μια έκφραση της αρετής της προσαρμοστικότητας, αναγκαίας σε κάθε εποχή και σε πολλές περιστάσεις.

- *Η υγιής προσαρμοστικότητα δεν ταυτίζεται απλά, αλλά μοιάζει με το νοσηρό κοινωνικό κομφορμισμό»*

21. Να ερευνήσετε τη συνοχή μεταξύ της 3^{ης}, 4^{ης}, 5^{ης} και 6^{ης} παραγράφου του κειμένου. Με ποια νοηματική σχέση συνδέονται μεταξύ τους; Να αιτιολογήσετε την απάντησή σας.

22. Να εξηγήσετε ποιο σκοπό εξυπηρετεί η χρήση των σημείων στίξης στις παρακάτω φράσεις:

- «άλλο είμαστε, άλλο νομίζουμε ότι είμαστε, άλλο φαινόμαστε και άλλο νομίζουμε ότι φαινόμαστε»
- «είναι», «φαίνεσθαι»
- «αναγνώσει»
- «στολή της καθημερινότητας»
- Συνήθης περίπτωση κοινωνικά υποκριτών αποτελούν- δυστυχώς- οι πολιτικοί, οι καλλιτέχνες...
- «image makers»
- ελληνιστί «διαμορφωτές προσωπικής εικόνας»!
- «αθώ»

23. Για ποιους λόγους ο συγγραφέας χρησιμοποίησε ρητορικά ερωτήματα στην πρώτη παράγραφο του κειμένου;

24. Για ποιους λόγους χρησιμοποιούνται τα παραδείγματα στο κείμενο; Να απαντήσετε τεκμηριωμένα αναφέροντας δυο σχετικά αποσπάσματα.

25. Ποιο ρηματικό πρόσωπο κυριαρχεί στο κείμενο; Να αιτιολογήσετε την επιλογή του συγγραφέα αναφερόμενοι στη λειτουργία του ρηματικού προσώπου αυτού.

26. Να εντοπίσετε σε ποιες από τις παρακάτω φράσεις η γλώσσα χρησιμοποιείται με την αναφορική και σε ποιες με την ποιητική της λειτουργία.

- Η υγιής προσαρμοστικότητα δεν ταυτίζεται απλά, αλλά μοιάζει με το νοσηρό κοινωνικό κομφορμισμό
- Ο κοινωνικός κομφορμισμός είναι η πλήρης αφομοίωση κι όχι η απλή προσαρμογή του ατόμου, από την ομάδα που τον περιβάλλει
- Ο υπερπροσαρμοστικός, θύμα του κοινωνικού κομφορμισμού...
- αργεί να πάρει θέση στα ανακύπτοντα προβλήματα
- αναμένοντας να «αναγνώσει» την κοινώς αποδεκτή θέση.
- θα έχει τη σφραγίδα της προσωπικότητάς του
- Είναι φανερό από τα προαναφερόμενα πως ο κοινωνικός κομφορμισμός και η χρήση προσωπείων δεν είναι σπάνιο φαινόμενο και γι αυτό πρέπει να το αντιμετωπίσουμε
- θα μοιάζει με τη «στολή της καθημερινότητας»

27. Να συμπληρώσετε τον παρακάτω πίνακα γράφοντας συνώνυμα και αντώνυμα για καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις

ΛΕΚΤΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ	ΣΥΝΩΝΥΜΑ	ΑΝΤΩΝΥΜΑ
αναγκαία		
συνήθης		
διαχρονική		
τροποποίηση		
διαφορετικό		
απόρριψη		
εκούσια		
σκοπίμως		
κομφορμισμός		
θα εκφράσει		

άμεσα		
συνειδητά		
καίρια		
βλάπτεται		
μονομερείς		
νοσηρό		

28. Να χωρίσετε τις παρακάτω λέξεις στα συνθετικά τους μέρη και να σχηματίσετε μια νέα σύνθετη λέξη χρησιμοποιώντας το τελευταίο συνθετικό της λέξης ως πρώτο συνθετικό.

- αποκρύπτει, συμπεριφοράς, περιβάλλον, διάσταση, παρρησία, μονομερείς, συνδυασμό

29. ΠΑΡΩΝΥΜΑ απλά – απλώς: **Να εξηγήσετε τη σημασιολογική διαφορά των δυο επιρρημάτων και να γράψετε μια πρόταση με το καθένα από αυτά, ώστε να φαίνεται η σημασία τους.**

30. Να χαρακτηρίσετε το ύφος του κειμένου.

31. Ο κειμενογράφος επέλεξε μικροπερίοδο ή μακροπερίοδο λόγο; Ποιο σκοπό εξυπηρετεί η επιλογή του αυτή;

32. Να εντοπίσετε ένα παράδειγμα χρήσης του ευθέος λόγου στο παραπάνω κείμενο και να αιτιολογήσετε τη χρήση του αυτή.

33. Να σχολιάσετε τον τίτλο του κειμένου.

Εκδόσεις schooltime.gr
Τηλ.: 6977554086
e-mail: info@schooltime.gr
website: www.schooltime.gr

